

αὐτῷ τὴν φροντίδα, ἵν εἰς οὐδένα ἄλλον ἐνεπιστεύθην οὐδὲποτε μίαν κανὸν ἡμέραν κατὰ τὴν τριετίαν ταῦτην. Οὗτος μέλλει νὰ σὲ ἀναθρέψῃ.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ κ. Βρέβη ἀπεσύρθη. Μετὰ δὲ δύο ἡμέρας ἐπανῆλθε κρατῶν χάρτην. Ὄτι ἡ γραπτὴ περίληψὶς τοῦ πρὸς τὸν γραμματέα λόγου αὐτοῦ. Ἀνέγνω αὐτὴν τῷ παιδίῳ, παρακαλῶν, ἐὰν τὴν ἐνθυμεῖτο καλῶς, νὰ τὸ ὅμολογήσῃ διὰ δύο λέξεων ἴδιοχείρως καὶ ἐπιχυρώσῃ αὐτὴν διὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ ὑπογραφῆς. Τὸ παιδίον ἀνέγνω καὶ ὑπέγραψε. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα, τὴν 25 τοῦ μηνὸς, γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Γάστωνος, ὁ κ. Βρέβη ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν μαθητήν του.

Ο βασιλεὺς ἦτο ἐν τῷ μεγάλῳ δωματίῳ τῆς βασιλίσσης μετὰ τοῦ κυρίου Λιούνη, τοῦ σφραγιδοφύλακος καὶ τοῦ προέδρου Ζαννέν.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν αὐτῷ ὁ κ. Βρέβη, ἔμαθον παρὰ τῶν ὑμετέρων ὑπουργῶν τὰς ὑμετέρας προθέσεις, καὶ εἴμαι πρόθυμος νὰ πληρώσω αὐτάς. Μετὰ τοῦτο παρακαλῶ ταπεινῶς τὴν Ὅμετέραν Μεγαλειότητα, ὅπως μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνω αἰχμαλωτὸς ἐν τῇ εἰρητῇ πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ βίου μου. Καθ' δλον τὸν χρόνον τῶν παρελθουσῶν ὑπηρεσιῶν μου δὲν ἐζήτησα χάριν ἢ ἀφεσιν, οὐδὲ θέλω.

— Γειώσκω, κύριε, τίς εἶσθε, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐδόλως πρόκειται νὰ πέμψω ὑμᾶς εἰς τὴν είρητήν.

— Ποῦ λοιπὸν μὲν διατάσσει ἡ Ὅμετέρα Μεγαλειότης ν' ἀποσυρθῶ;

— Διατάσσω ὑμᾶς νὰ μείνητε ἐν τῇ αὐλῇ παρ' ἐμοὶ, ὁ δὲ κ. σφραγιδοφύλαξ ὁ ἀναγγελῆ ὑμῖν τὰ περαιτέρω τῶν προθέσεών μου.

— Κύριε Βρέβη, ὑπέλαβεν δὲ σφραγιδοφύλαξ, ὁ βασιλεὺς οὐδαμῶς ἀφαιρεῖ ὑμᾶς τὴν παρακαταθήκην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ διὰ τὰς ὑπηρεσίας δὲ παρ' ὑμῶν ἢ Α. Μεγαλειότης ἔλαβεν. Ἐπραξε τοῦτο γάριν θεωριῶν, διὰ δὲν ἀρμόζει αὐτῷ νὰ ἐξηγήσῃ. Ἀλλ' ὅπως δεῖξῃ ὑμῖν ἢ Α. Μεγαλειότης, ὅτι εἶναι πληρέστατα εὐγαριστημένη εἰς ὑμῶν, διατάσσει νὰ δοθῶσιν ὑμῖν 50,000 σκοῦδα ἐκ τοῦ ἀποταμιεύματος αὐτοῦ, καὶ τὸ καθῆκον τοῦ κυρίου τοῦ ἱματορυλαχίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ διαμείνῃ εἰς τοὺς δύο ὑμῶν μίσους, ὃν δὲ νεώτερος διαδεχθήσεται τὸν πρεσβύτερον.

— Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ κ. Βρέβη, ἡ Ὅμετέρα Μεγαλειότης παρηγορεῖ τὸ γῆράς μου· μεταβαίνω νὰ φέρω τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν.

Ἐπλησίασε τότε εἰς τὴν θύραν τοῦ μιχροῦ δω-

ματίου τῆς βασιλίσσης, ἐν ᾧ ἀφῆκε τὸ παιδίον, καὶ προσκαλεσάμενος αὐτὸν ἥγαγεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως πρὸς ὃν εἶπε τοὺς λόγους τούτους.

— Μεγαλειότατε, ίδου ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν παραδίδω ὑμῖν ὑγια τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἡλικίαν, ὅπως προσφέρῃ ὑμῖν μεγάλας καὶ σπουδαίας ὑπηρεσίας.

Εἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν Γάστωνα.

— Κύριε, θὰ ἐνθυμησαι, εἰν σοὶ ἀρέσκη, τὰ παραγγέλματα, ἀπέρ τοι παρέδωκα, καὶ ἀπέρ ἀναγκάζουσί σε νὰ ἀγαπᾶς ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸν Θεόν, καὶ νὰ ὑπηρετῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸν βασιλέα.

Τότε προχωρήσας ἐν βῆμα πρὸς τὸν βασιλέα προσέθηκε.

— Συναινεῖ ἡ Ὅμετέρα Μεγαλειότης ν' ἀσπασθῶ τὴν χεῖρα Αὐτῆς;

Ο βασιλεὺς συνήγεσεν Ὁ κ. Βρέβη ὑποκλινάμενος τότε ἀχῆκε τὸν ἀδελφὸν παρὰ τῷ ἀδελφῷ.

(Ἐπειδὴ τὸ τέλος).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μαραθῶνος κατὰ τὴν θέσιν Διαβολάκης τὰ ὕδατα τοῦ ἐκεῖ βέοντος χειμάρρου παρασυρθέντα ἐσχάτως κατέστησαν καταρανῆ νεὸν, δητιναὶ εἰκάσουσιν ὡς τὸν τοῦ Διονύσου. Ἐν τῷ ναῷ εὑρέθη πλάξ μαρμαρίνη, ἔχουσα μῆκος μὲν ἐνδεκάτηρος, πλάτος δὲ εἰκοσιπέντε ἑκατοστῶν καὶ φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν

ΤΕΤΡΑΠΟΛΕΕΣ ΤΩΙ ΔΙΟ
ΝΥΣΩΙ ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΛΥΣΑΝΙΑΣ ΚΑΛΙΟΥ ΤΡΙΚ
ΟΡΥΞΙΟΣ ΗΡΧΕΝ ΙΕΡΟΠΟΙΟΙ
ΦΑΝΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ ΤΡΙΚΟΡΥΞΙΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΟΙΝΑΙΟΣ
ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣ ΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ

τὴν διποίαν ἀντέγραψεν δὲ ἐτοῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Λόλιγκ. Εὑρέθη δὲ καὶ ἑτέρα πλάξ, ἡς ἡ γραφὴ εἶναι δυσανάγνωστος λίαν, ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένη βιουστροφηδὸν καὶ ἐφιαρμένη ἐκ τοῦ γρόνου.

Ἡ γάρις τῷ ὅμηρῳ ἀνακαλυφθεῖσα ἐπιγραφὴ καὶ ἄλλα οἰκοδομικὰ λείψανα ἐν Μαραθῶνι προσείλκυσαν πρὸς τὴν γάρων ταύτην τῆς παλαιᾶς Διαχρίας τὴν προσογήν πολλῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πολλῶν τούτων οἱ διάγοι εἰ-

ναὶ πιθανὸν νὰ μὴ ἐνθυμῶνται δῖα εξ ἀναγνώσεως η διδασκαλίας ἔμαθον περὶ τῆς παλαιᾶς τοῦ τόπου χωρογραφίας, δὲν θὰ ἦναι περιττὴ η ἐξῆς ὑπόμνησις.

Ο Μαραθὼν ἦτο ἐκ τῶν δώδεκα πρὸ τοῦ Θησέως πόλεων τῆς Ἀττικῆς διέφερε δὲ τῶν ἐνδεκχ ἄλλων κατὰ τοῦτο, διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου, ὡς κυριωτέρου, ἐκάλοῦντο ἀπὸ τῶν χρόνων ἡδη τοῦ Ἡροδότου τέσσαρες γειτναζούσαι ἄλλήλαις πόλεις, δι Μαραθῶν, η Οἰνόη, ὁ Προβάλινθος καὶ η Τρικόρυθος, αἴτινες ὀνομάζοντο καὶ κοινῷ ὀνόματι Τετράπολις ἔχρι τῶν χρόνων τοῦ Θησέως. Τῆς Τετραπόλεως ταύτης ἡγεμών ἦτο ποτε ὁ Εοῦθος, τοῦ Ἐρεχθίως γχυμόρδος, ἀνὴρ τῆς θυγατρός του Κρεούσης, πατὴρ τοῦ Ἀχαιοῦ, ἐνδε τῶν τετσάρων γεναρχῶν τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ τὴν συνοίκισιν τῶν δώδεκα πόλεων τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως αἱ τέσσαρες τὴν Τετράπολιν τέως ἀποτελοῦσαι πόλεις, ὡς μία δὲ λογιζόμεναι, ἐγένοντο δῆμοι ὑπὸ τοῦ αὐτὸῦ ἐκάστη διοικα, ἐπικρατοῦντος, ὡς εἰρηται, τοῦ κοινοῦ αὐτῶν ὀνόματος τοῦ Μαραθῶνος. Η περιγραφὴ ἐκάστης τῶν πόλεων τούτων, η τῶν διμωνύμων αὐταῖς δῆμοις δεῖται εὑρυτέρου χώρου. Οθεν, θνα ἐν τοῖς δρίσις τῆς παρούσης διατριβῆς η Τετράπολις περιορισθῇ, ἀνάγκη δίλγα τὰ οὖσια δίπτερα περὶ αὐτῶν νὰ ιστορηθῶσιν.

Ο Μαραθὼν ἔχειτο ὅπου καὶ τὸ νῦν χωρίον Μαραθῶνα. Ο Λήκ τίθηπ τοῦτον ἐν τῷ χωρίῳ Βρανά καθ' ἀπλῆν εἰκασίαν, ἵν' ἀφήσῃ εὔρυχωρίαν εἰς τὴν σὺ πόρρω τοῦ νῦν Μαραθῶνος Οἰνόην. Τὴν γνώμην τοῦ Λήκ καὶ τῶν ταύτην ἀσπασιμένων ἄλλων μαραθωνογράφων ἀντέκρουσαν λογικῶς δὲ τε Γάλλος Ἐνρικός καὶ δι πολὺς ιστορικός κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος καὶ ἀρίνομος τὸν Μαραθῶνα ἀπετάθετον ἐνθα τὸ νῦν διμώνυμον χωρίον.

Ἐπειδὴ δὲ δι Λήκ καὶ οἱ αὐτῷ συμφωνοῦντες οὐκ δίλγοι χάριν εύρυχωρίας τῆς Οἰνόης μετέβεται τὸν Μαραθῶνα εἰς Βρανά, ἡναγκάσθησαν νὰ βυθίσωσι τὸν Προβάλινθον εἰς τὸ ἔλος τὸ ἐν ταῖς ὑπορείαις τοῦ βουνοῦ Δγριλίκη, ἐκεῖ ἐνθα καὶ τῶν ἐμπίδων ἡ τυραννία καὶ τῶν βάλτων αἱ πνιγηροὶ ἀναθυμιάτεις καθιερώσι τὸν χῶρον νοσηρὸν καὶ ἀποτρόπαιον. Ήνα δὲ πιθανολογήσωσι τὴν γνώμην των, εὔρον συγγένειαν η παραρθορὰν τοῦ ὀνόματος Προβάλινθος ἐν τῷ νῦν διμώνατι τοῦ ἐλώδεις αὐτοῦ χώρου Βαλαρί, ἀγνοοῦντες δι τὸ Βαλαρί δηλοῦ τὸ πον βαλτώδη εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν μεταίωνα ἀλλοφύλων οὐ-

τω Βαλαρί λέγεται τὸ πλησίον τῶν Μεθάνων μέγχ ελῶδες χωρίον καὶ ἄλλα παρόμοια ἀλλαχόσε, & καὶ βαρικὰ η καθ' ἡμᾶς γλῶσσα καλεῖ. Ο Μαραθὼν λοιπὸν μένει ὅπου ἦτο, ἐν τῷ νῦν χωρίῳ Μαραθῶνα, δὲ Προβάλινθος ἐν Βρανᾷ, ὅπου φαίνονται ἀρχαῖοι δήμοι λείψανα. Η Οἰνόη ἔχειτο οὐ πόρρω βορειοδυτικῶς τοῦ Μαραθῶνος καὶ τὰ νῦν διμωνάζομένη Οἰνόη, καὶ Νοινόη, ἐνθα καὶ πηγὴ μάστος ὑπάρχει καὶ ἐρείπια. Εἰς ταύτην τὴν Οἰνόην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας παρὰ τὰς Ἐλευθέρας Οἰνόην ἀναφέρεται η παροιμία «Οἰνόη τὴν χαράδραν» η «Οἰνάδοις ἐπὶ τὴν χαράδραν» λεγομένην, κατὰ Ζηνόβαν (ἐκ τοῦ Ήσυχίου) ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι ἐφελκούμενων, ἀντὶ καλοῦ θηρεύουσιν. Οι Οἰναῖαι ἔτρεψαν τὴν κοίτην τοῦ γειμάρρου (χαράδρας) πρὸς τὴν χώραν αὐτῶν εἰς ἀρδευσιν τῶν κτημάτων των. Πλημμυρίτας δὲ σύτος παρέσυρε καὶ τὰ γεώργια αὐτῶν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ἐπαθαν ὅτι οἱ καλοκάγαθοι ἐκεῖνοι Καρπάθιοι μὲ τὸν λαγωόν. Οὗτοι, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ νήσῳ των λαγωδῶν, ἐπηγάγοντο ἀλλοθεν· τοσοῦτον δὲ ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε κατέφθειραν καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰ δημητριακὰ σπόρια.

Η θέσις τῆς Τρικορύθου, τετάρτης τῶν πόλεων τῆς μαραθωνείας Τετραπόλεως ἦτο ὅπου νῦν τὸ Σοῦλι ἐν δροπεδίῳ χωριζομένῳ τῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος δι έλους, ἐκ τοῦ έλους δὲ τούτου ἐγίνοντα πολλὴ ἐμπίδει, τρικορύσιοι ἐμπίδεις λεγόμεναι, σφόδρα παρενέχονται τοὺς γείτονας τοῦ έλους Τρικορυτίους, διότι ἀριστοφάνης παροιμιάζει πρὸς γέροντας ἐνοχλητικοὺς κτλ. Αὗται δὲ παραμένουσιν εἰσέτι ἐκεῖ καὶ χρητιμένουσιν ὡς μάρτυρες τῆς τοποθεσίας τῆς Τρικορύθου. Καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δωδεκαπόλεως τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως οἱ τῆς Τετραπόλεως δῆμοι Μαραθῶν, Οἰνόη, Προβάλινθος καὶ Τρικόρυθος φαίνεται δι τὸ διεσπάσθησαν ὅλως τοῦ παλαιτέρου τῶν συνδέσμου διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῇ ἐν τῷ Μαραθῶνι πεδίῳ ἀποκαλυφθείσῃ ἐν θέσει λεγομένῃ Δενταλιάκη (ἐνθα ἀνωτέρω) ἐπιμελεῖς τοῦ ἀρχαιοδίφου ἐκεῖ ποταμοῦ, φέρονται τέσσαρες ιεροποιοί (ἐπιμεληταὶ θυσιῶν), εἰς ἐξ ἐκάστου τῆς Τετραπόλεως.

Οι ιεροποιοί οὗτοι ηταν πάντες ἀτγετοί πρὸς τοὺς δέκα κατ' ἔτος ἐκλεγομένους ἐν Ἀθήναις ιεροποιοῖς, ἐνα ἐξ ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν, ἔχοντας καθήκον νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς θυσίας, νὰ προσέχωσιν θνα τὰ δύματα ἀμώματα σωματικῶς, οἵτι-

νες διὰ τοῦτο καὶ μωμοσκόποι ἐλέγοντο. Οἱ τῆς ἑπιγραφῆς ἱεροποιοὶ ήσαν εἰδικοὶ τοῦ θεοῦ Διονυσίου ἢ τῆς Τετραπόλεως· δύος καὶ ἐν Ἀθήναις ἦσαν οἱ τῶν Σεμνῶν Θεῶν ἀριστούς ἀριθμοῦ ἱεροποιοὶ κατὰ Φώτιον ἐν λεῖξει. Δὲν ἦδον καντοῦ δὲ οἱ τῆς Τετραπόλεως τέσσαρες ἱεροποιοὶ· νὰ ἦνται ἐκ τῶν δέκα τῶν φυλῶν Ἱεροποιῶν, διότι οἱ τῆς Τετραπόλεως δῆμοι Μαραθών, Οινόη καὶ Τριχόρυθος ἀνῆκον εἰς μίαν φυλὴν, τὴν Αἰαντίδα, ὃ δὲ Προβάλινθος εἰς τὴν Ηπανδίονιδα.

Δὲν ἐνθυμούμεθα ἂν γένεται που μνεία παρὰ τοῖς ἀργαίοις ναοῦ Διονυσίου ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Μαραθῶνος ἢ που τῆς Τετραπόλεως. Καὶ οὐδεὶς τῶν νεωτέρων χωρογράφων τῆς Ἀττικῆς λέγει τι περὶ τοιούτου ναοῦ ἢ ἱεροῦ. Οἱ Λήκη ἐν τῷ τοπογραφικῷ χάρτῃ τοῦ Μαραθῶνος σημειοῦ ἐρείπια παρόχθια τοῦ ἑκεῖ ποταμοῦ, κατὰ τὴν νῦν θέσιν Διβαλιάκη, ἀλλὰ δὲν φέρει ὀντισμένην περὶ αὐτῶν γνώμην. Οἱ ἄλλοι ἀποιδογράφοι ἀντιπαρῆλθον ταῦτα. Οἱ Ηπέδαρος λέγει που, νομίζω,

Ἄμεραι δὲ πέπλοι ποιοὶ μάρτυρες σοφώτατοι.

Εἰς τούτους λοεπὸν τοὺς μάρτυρας μένει νὰ εξεύρωσι τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἀνακαλύψεως σαφῆ ἢ τοῦλάχιστον εὐχρινέστερα τῶν νῦν σκοτεινῶν εἰκασιῶν. Διότι δὲν εἶναι πάντως ἀνθράκες δὲν πότε τῆς μαραθωνείου χαράδρας ὑποδειχθεῖς θησαυρός.

(Ἐκ τῆς Όρας) Π.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Η ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.— Εὔρωπος περιηγητής, προτιθέμενος τὴν ἀναζήτησιν ἀδάμαντων, δημοσιεύει ὑπὸ τὸν τίτλον τέσσαρα ἔτη ἐν Ἀφρικῇ (1871—1875) τὰς ἐντυπώσεις καὶ περιπτείας αὐτοῦ ἐν τοῖς περιφύμοις ἀδαμαντωρυγείοις τῆς μετημερίνης Ἀφρικῆς. Οἱ περιηγητής σκοπὸν αὐτοῦ προέθετο τὴν εἰς τὴν μικρὰν πόλειν Πνεύμαλον, κειμένην ἐπὶ τῆς σχήμης τοῦ Βαδλ., δύος πρωτοφανῆς χώραν, καθόποι μόλις τὸ παρελθόν ἔτος ἀνευρέθησαν ἐν αὐτῇ ἀδάμαντες. Ἐκ τῆς πόλεως Κάπκ μετέβαινον εἰς Πνεύμαλον, ἐφ' ἀμάξης ἐφ' ἡς συνστίζοντο ἐπὶ διωδεκατέμερον διωδεκὰς περιηγητῶν. Ἐνδεκα ὥρας μιακρὰν τῆς πόλεως ταύτης γοτιοκατολικῶς ἀνεκαλύφθησαν αἴφνης νέας ἀδάμαντωρυγεία ἐν τῇ ἐπαύλει Δουδοχτεπάνη καὶ ἀλλαχοῦ, δόπου ἐστράφησαν πάραυτα οἱ τῶν ἀδαμάντων ἐξερευνηταί. Μεταξὺ τῶν τότε ἰδρυθεισῶν πόλεων μνημονεύομεν τὴν Κίμπλεϋ, ἢρι ὁ πληθυσμὸς ἐπτὸν πέντε ἑβδομάδων ἀπὸ 100

κατόκων ηὔτηθι εἰς 4—500. Τὰ ἐξερευνηθέντα φρέατα συνεποσάθησαν εἰς 700 ἔχοντα ἔκτασιν ἐπικαστον 30 τετραγωνικοὺς πόδας καὶ ἐκεισθούμενα κατὰ τὴν πλουσιότητα αὐτῶν ἀντὶ 2,000—50,000 μάρκων. Τὰ φρέατα ταῦτα δρύσσονται ἐνότε μέχρι βάθους 200 ποδῶν, ἐνῷ εὑρίσκονται εἰσέτι πολύτιμοι λίθοι. Ἡ ἐργασία ἡτο ἐπίμοχθος καὶ σκληροτάτη. Ἐν τοῖς βαθέσι καὶ ἀσκίοις τούτοις φρέασιν δὲ ἥλιος καίει ἀσπλάγχνως, κατὰ τὴν ἔκρρασιν τοῦ περιηγητοῦ Βένερ. Οὐδεμία ἀναψυχτικὴ αὔρα· ἀληθής κάρμινος· ἐφόσον δὲ ἐκμεταλλευτῆς ἀνακινεῖ τὴν σκαπάνην καὶ τὸ πτύον, δὲ ἴδρως ρέει ἐν θρύβασις καθ' ἀπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ. Τούτοις προσθέσατε καὶ τὴν ὑπὸ στενὰς καὶ καυστικὰς σκηνὰς διαμονὴν, τὴν ἔλλειψιν πάσης οἰκιακῆς ἀνέσεως, τροφὴν ἀθλίαν καὶ θὰ ἔχητε τοῦ μεταλλωρυγείου εἰκόνα. Ἀλλ' ἡ τοῦ κέρδους ἐλπὶς κρατεῖ τοὺς ἐργάτας πνευτιῶντας, ἢ δὲ παρὰ τοῦ πλησίον ἀνακαλυψίς νέαν παρέγει τροφὴν εἰς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ διειρηπολήματα. Ἡ τῶν τάφρων πλουσιότης ἡτο ποικιλοτάτη· ἀλλαὶ μὲν τοσοῦτο παραγωγικαὶ τυγχάνουσιν, ὡστε οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ὑπερπλουτοῦσιν, ἀλλαὶ δὲ τοσοῦτο ὀλίγον ἀποφέρουσι κέρδος, ὡστε ἐν αὐτοῖς μόλις τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκέρδαινον. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐβελτιώθη ἀπὸ τοῦ 1871—1875 ἐν Κίμπλεϋ. Τὰ δυχίματα ἐφ' ὧν κατώκουν, δύος αὐτοῦ ἀριθμούντας ἀντικαθιστῶντο διὰ σκηνῶν· μάλιστα δὲ καὶ οἰκία ξύλεινος ἐκτίσθη μετὰ κηπαρίου. Εἰς ταύτην πολλαὶ ἀλλαὶ προσετέθησαν οἰκίαι, μεταφερόμεναι ἐποιμοι εἰς Ἀμερικής καὶ Νορβηγίας. Αἱ σανίδες αὐτῶν ἡσαν ἡριθμημέναι καὶ ἐστοίχιζον κατὰ τὰς διαστάσεις αὐτῶν 50—500 λίρας στερλίνας. Καὶ σιδηρᾶς δὲ οἰκίαι κατεσκευάσθησαν ἐπικαλυπτόμεναι διὰ ξύλων. Ἡ Κίμπλεϋ ἔχει μαλισταὶ μεγίστην ἐκτασιν ὡστε οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἴδρυσαν ἐν αὐτῇ διὰ συνδρομῶν φιλαλογικὸν Μουσεῖον, ὅπερ ἐλάμβανε τὰ σπουδαιότερα ἀγγλικὰ περιστεκά, διωργανώθησαν δὲ ἐσπερίδες καὶ χοροί. Ἀλλ' ὑπῆρχον σκιαὶ εἰς τὴν εἰκόνα. Διστηρές εἰμη ἀδύνατον ἡτο νὰ ἐργασθῆ τις μόνος ἐν τῷ τάφρῳ· ἀπητεῖτο βοηθός. Ἀλλ' οἱ Κάφροι καὶ ἀλλοι οἵ πρὸς ἐκμεταλλευσιν ἐχρῶντο ἐσπευδον νὰ ὑπεξαιρῶσιν ἀμα καὶ τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ. Ἐκ τούτου ἐγένετο γνωστὸν δτι ἐμελλον νὰ θέσσοιν ἀνομον χεῖρα ἐπὶ μεγάλων τινῶν ἀδαμάντων. Ἐκτοτε αἱ κλοπαὶ ἐνεθρήθησαν ὑπὸ κατόχων τινῶν ἀδαμάντωρυγείων, δότοι διετήρουν πράκτορες, ἐντολὴν ἔχοντας τὴν ἀγορὰν τῶν κλεπτομένων λίθων. Οἱ πράκτορες ἀνεδείκνυντο κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν κυρί-